

Two Visions, Two Possibilities: Pessimism or Optimism

(Sermon preached by Cheryl Williams at Footscray Baptist on November 16th, 2025 – Isaiah 65:17-25 & Luke 21:5-19)

دو دیدگاه، دو امکان: بدبینی یا خوشبینی

در ۱۶ نوامبر ۲۰۲۵ ایراد شد - اشعیا Footscray Baptist (خطبه‌ای که توسط شریل ویلیامز در کلیسای

۲۵-۱۷:۶۵ لوقا ۵-۲۱)

وقتی به اطراف جهان نگاه می‌کنیم، به راحتی می‌توانیم احساس بدبینی و سردرگمی کنیم. دموکراسی در حال فرسایش است، جنگ‌ها همچنان بلایای طبیعی را ادامه می‌دهند، تغییرات اقلیمی رخ می‌دهد، تعداد فزاینده‌ای از مردم ناامنی غذایی و بی‌خانمانی را تجربه می‌کنند. کلیسایی با تعداد اعضای رو به کاهش و بودجه رو به کاهش. به نظر می‌رسد که جهان مکانی تاریک است. چنین موقعیت‌هایی از ابتدای زمان باعث شده است که بسیاری فکر کنند جهان به پایان خواهد رسید. پیش‌بینی‌هایی انجام شده، مردم منتظر مانده‌اند و با این حال آسمان هنوز فرو نریخته است. جهان، چه در زیبایی و چه در درد، همچنان ادامه دارد.

مطالعه ما از کتاب مقدس دقیقاً از همین نوع تجربه سخن می‌گوید.

اشعیا در زمان بحرانی برای جامعه خود می‌نویسد. با وجود مشکلات، او رؤیایی از امید، آسمان و زمینی جدید، مکانی آرام که همه در هماهنگی زندگی می‌کنند، آینده‌ای برای گروهی از مردم ناامید، اعلام می‌کند. این رؤیایی از صلح است، جایی که همه سیر می‌شوند، از رفاه لذت می‌برند، با یکدیگر به اشتراک می‌گذارند و در صلح با یکدیگر زندگی می‌کنند و جایی که خدا در میان آنها ساکن است.

در تضادی عظیم، لوقا سخنان عیسی را در مورد فاجعه پس از فاجعه ثبت می‌کند. جنگ، شورش، قحطی، طاعون و آزار و اذیت. بسیاری از این توصیف برای نگاه به جهان و دیدن نشانه‌هایی از نابودی نهایی آن استفاده کرده‌اند. عیسی در واقع نابودی معبد را پیش‌بینی می‌کرد که حدود چهل سال پس از مرگ عیسی اتفاق افتاد. با این حال، آیا این پیام واقعاً در مورد عذاب و تاریکی و نابودی است یا عیسی ما را به چیز دیگری، به شیوه دیگری از زندگی در جهان فرا می‌خواند؟

عیسی با دادن ذره‌ای از واقعیت به شاگردان و ما هشدار می‌دهد که از معلمان دروغینی که می‌گویند به نام او می‌آیند و اعلام می‌کنند که زمان نزدیک است، پیروی نکنیم. در عوض، عیسی می‌گوید، زندگی ممکن است سخت شود، ممکن است توسط کسانی که اعتماد می‌کنند به شما خیانت شود، ممکن است مورد آزار و اذیت و قربانی قرار بگیرید (چیزی که عیسی از آن خبر داشت) اما وحشت نکنید و نترسید. کاری که در چنین مواقعی باید انجام دهید این است که به خدا اعتماد کنید، به او اعتماد کنید. به خدا اعتماد کنید، او کلماتی را که باید بگویید به شما می‌دهد تا به کسانی که روش شما در درک جهان را زیر سوال می‌برند پاسخ دهید، به این اعتماد کنید که در دستان خدا هستید. اجازه ندهید که واکنش‌های شما به هیاهو و وحشت فجایع فزاینده توسط افراد باهوش رسانه‌ای یا افرادی که به ظاهر بیش از حد خوب هستند تا واعظ واقعی باشند، تعیین شود، بلکه اجازه دهید واکنش شما توسط روح خدا که در درون شماست تعیین شود. آینده در دست خداست و ما نیز در دستان خدا هستیم.

عیسی به ما می‌گوید که این می‌گذرد، که با مراقبت از یکدیگر و زمین از آن عبور خواهیم کرد، که خدا در میان این کشمکش به ما خرد خواهد داد و ما فقط باید به صورت فرهنگی عمل کنیم و به هیاهویی که در رسانه‌ها می‌بینیم کشیده نشویم. به نظر من عیسی کمتر نگران کمیت زمان باقی‌مانده ما و بیشتر نگران کیفیت زندگی‌ای است که خواهیم داشت. با استقامت، روح خود را به دست خواهید آورد. به نظر می‌رسد پشتکار و استقامت، دستور کار روز است.

پس چگونه می‌توانیم این دو دیدگاه، این دو احتمال را در شرایط خود درک کنیم؟ به نظر من، ما چند احتمال داریم. می‌توانیم با عینک بدبینی به متون و دنیای اطرافمان نگاه کنیم و غرق در شگفتی شویم، یا می‌توانیم از دریچه خوشبینی به اطراف خود نگاه کنیم.

Two Visions, Two Possibilities: Pessimism or Optimism

(Sermon preached by Cheryl Williams at Footscray Baptist on November 16th, 2025 – Isaiah 65:17-25 & Luke 21:5-19)

ه بدبینانه را انتخاب کنیم، مطمئناً درد و رنج اطرافمان غرق خواهیم شد و امیدمان را از دست می‌دهیم و خود را در حال پیروی از کسانی خواهیم یافت که عذاب و تاریکی و ناامیدی را موعظه می‌کنند. در نهایت، واقعاً به هیچ چیز اهمیت نخواهیم داد و زندگی‌ای را خواهیم داشت که فقط خودمان را در کانون توجه قرار می‌دهد. این رویکرد، رویکرد عیسی یا اشعیا نیست.

اشعیا حتی با وجود هرج و مرج، چشم‌اندازی از زیبایی و آرامش را اعلام می‌کند. عیسی ما را فرا می‌خواند که در میان آشفتگی‌ها استقامت کنیم و تسلیم نشویم. به ایمان و دانشی که خدا با شماست، پایبند باشید، خدا از شما محافظت خواهد کرد، خدا شما را هدایت خواهد کرد و آنچه را که نیاز دارید به شما خواهد داد. خدا در جهان است و دائماً آن و ما را تغییر می‌دهد.

ما فراخوانده نشده‌ایم که بی‌عدالتی و دردی را که در جهان می‌بینیم نادیده بگیریم، بلکه فراخوانده شده‌ایم که با خدا همراه شویم تا چنین دردی را به صلح، به زیبایی، به تمامیت و به رفاه برای همه تبدیل کنیم، چشم‌اندازی که اشعیا برای ما ترسیم می‌کند. من و شما نمی‌توانیم دنیا را متحول کنیم، اما می‌توانیم با ادامه مراقبت از دیگران، انجام وظیفه‌مان در مراقبت از محیط زیست، و عشق به خدا و همسایه، نقش کوچکی در تحول آن ایفا کنیم.

مادر ترزا گفت که همه ما نمی‌توانیم کارهای بزرگی انجام دهیم، اما می‌توانیم کارهای کوچک را با عشق بزرگ انجام دهیم.

خدا ما را رها نمی‌کند، خدا در دوران سخت با ماست. ما فراخوانده شده‌ایم که طبق قانون عشق زندگی کنیم و نه ترس. ما فراخوانده شده‌ایم که مردمی امیدوار باشیم. ما فراخوانده شده‌ایم که مردمی باشیم که اعتماد می‌کنند. ما فراخوانده شده‌ایم که مردمی باشیم که دلسوز باشند.

بنابراین، وقتی همه چیز در اطرافمان در زندگی‌های فردی‌مان دلهره‌آور و ترسناک به نظر می‌رسد، همانطور که به آینده این کلیسا و آینده کسانی که پس از ما خواهند آمد فکر می‌کنیم، بیایید همراهان خدا باشیم و در ایجاد تحول، در ایجاد چشم‌انداز صلح و رفاه برای همه به خدا بپیوندیم. همانطور که به تصمیمی که در مورد ساختمان‌هایمان و در واقع آینده این جامعه کلیسایی با آن روبرو هستیم فکر می‌کنیم، نباید از این وظیفه بزرگ بترسیم، بلکه باید با امید و نه ترس، با شفقت و عشق عمل کنیم. نباید خود را از جهان و واقعیت آن جدا کنیم، باید جسور باشیم و هر کاری از دستمان برمی‌آید انجام دهیم تا به خدا در تبدیل این جهان به مکانی که همه در آن خانه و غذا دارند، جایی که دشمنان دوست می‌شوند و جایی که همه به خوبی و در صلح زندگی می‌کنند، کمک کنیم.

استقامت در دوران سخت، روح ما را نجات خواهد داد. آمین.